

Örömhír

az olaszországi Magyar Katolikus Misszió értesítője

Róma, 2021. november 28.

Ismét itt az Advent

Nem lehet egy mobil-töltőn spórolni, hogy csak egy kicsit töltöm, nem lehet csak egy fél percig, csak egy csöppöt tankolni a benzinkúton, mert ennek a kicsit töltők, kicsit tankolok hozzáállásnak megvan a maga következménye, nem fogok működni, nem tudok haladni. Nem lehet megspórolni az adventet. Nem lehet privát vagy munkahelyi ügyeinkből beleszni egy igazi ünnepbe.

Készítsétek az Úr útját! Az út mindig valahová vezet, amely sehová nem vezet, az labirintus, nem út, hanem útvesztő. Arra akar ráébreszteni a karácsony, hogy Isten útja hozzánk, emberekhez vezet, ez az ünnep lényege. Az ember útja pedig Istenhez kell, hogy vezessen, erre szólít az advent. Elindulni a fény után, elindulni a bűnbánat útján, elkezdni rendbe rakni a rendbe tenni valókat. Ha Isten útja az emberhez vezet, az ember útja Istenhez tart, akkor van találkozás Isten és ember között, ennek a boldog találkozásnak az előkészítésén fáradozunk most.

Gyorsvonaton ülve elsuhan mellettünk a táj, elmosódnak a fák, az emberek, minden. Állomáshoz érve a lassító vonatból már jobban rácsodálkozhatunk a részletekre, s ha a vonat megáll, szemtől szembe találkozhatunk mindazzal, ami a mozgó vonatból megfoghatatlan volt.

„Nincs időnk” – gyakran így panaszkodunk. Annyi minden elintézetlen dolgunk és gondunk van: lőtás-futás az életünk. Mintha gyorsvonaton élnénk, s nem tudunk törődni azzal, ami pedig karnyújtásnyi közelségben van.

Vajon megállunk-e a rohanásban? Az advent ideje megállni, de legalább lassítani tanít minket. Vajon tudomást veszünk-e az életünk legfontosabb tényeiről? Vajon képesek vagyunk-e meghallani üzenetet, figyelmeztetést, örömhírt, vagy tovább rohanunk eszeveszett módon, nem törődve se magunkkal, se másokkal, se Istennel?

Karácsony ünnepe azt a jó hírt ígéri ismét nekünk: Az Isten törődik az emberrel, nem hagyja magára - üzeni a hívó kereszténynek. Vajon mi törődünk-e az emberrel? Kezdhethük önmagunkon: vajon nem zsákmányoljuk-e ki önmagunkat? S folytathatjuk a többiek: vajon figyelünk-e rájuk? Vajon fontos-e számunkra, hogy mások is emberi módon élhessenek?

Az Ünnep és az arra való készülődés egy állomás. Rohanásunkat abba kell hagynunk. Mindarra, ami eddig elsuhant mellettünk, ami elmosódnak elrohant, oda kell figyelünk.

Az Ünnep – „üres kezeink csodatétele”.

Csak azért indulhatok el valahová, hogy megérkezem. El kell érnünk Betlehembe! Induljunk el, hogy megérkezzünk Betlehembe!

Nem vagyunk ott. Éhezünk mindannyian. Éhezünk és szomjazzuk az igazságot. Hiánylány az ember - fogalmazza meg egy gondolkodó. S nézzünk magunkba, mennyi minden hiányzik nekünk. Mennyi minden hiányzik nekünk, akik annyi minden ajándékot kaptunk már. Az ember vágyai betölthetetlenek. Pénzzel, kézzel fogható dolgokkal nem lehet kitölteni az űrt az emberben.

Mennyire szükségünk van arra, hogy kitöltse az életünket nem ideig-óráig tartó csillogás, hanem igazi tartalom. Miért élnek az emberek? - tesszük föl újra és újra a kérdést. Gorkij írja ezt az Éjjeli menedékhely című drámájában. „Miért élnek az emberek? [...] Hát a jobbért élnek az emberek, kedves fiam! Mindegyik azt hiszi, hogy magának él, és kiderül, hogy a jobbért él. Mind, úgy vannak, a jobbért élnek! Ezért minden embert tisztelni kell. Mert nem tudjuk, hogy milyen, hogy miért született, hogy mi telik ki tőle... Lehet, hogy a mi boldogságunkra született... A mi nagy hasznunkra... Ezért különösen a gyerekeket kell tisztelni, a kis gyermekeket!”

Karácsonynak kettős a titka. Az egyik a jól sikerült advent, vagyis annak belátása, hogy kevesek vagyunk önmagunk boldogítására. A másik viszont az, hogy észrevegyük és észrevetessük Jézust.

Hírek az Olaszországi Magyar Misszióból

Hagyományteremtő szándékkal tavaly ünnepeltünk először szentmisét **Doberdóban** Mindenszentek ünnepe alkalmából és az elesett magyar katonák emlékére. Idén, november 1-jén szentmisét ünnepeltünk az elesett magyar katonák emlékére az isonzói Carsóban, amely az első világháború idején véres csaták színhelye volt.

Az eseményen részt vett a község polgármestere, Marco Vittori, Simonetta Visintin elnökszony a helyi egyesület képviselőjében, Kovács Vilmos ezredes, a hadtörténeti múzeum igazgatója, Gianfranco Simonit úr, aki az elesett magyar katonák emlékeit gondozza.

A Pápai Magyar Intézetben **november 1-én** ünnepi szentmisében kértük a szentek pártfogását, majd a Római Magyar Közösség részvételével meglátogattuk a falakon kívüli Szent Lőrinc-bazilika mellett található **Verano temetőt**. Imádkoztunk az egykor Rómában élt magyar papokért, szerzetesekért és világi Krisztushívókért.

Elhelyeztük a kegyelet virágait és mécesst gyűjtöttünk a Máltai Lovagrend, a Római Magyar Akadémia, a lateráni bazilika kanonokjainak és a Jezsuita-rend magyar szerzeteseinek, valamint a Rómában elhunyt magyarok sírjánál. Végül a hatalmas Verano temetőt uraló monumentális Feltámadt Krisztus szobra előtt megemlékeztünk saját elhunyt szeretteinkről is.

Az Olaszországi Magyar Katolikus Misszió is csatlakozott a 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus kegyelmeiért való hálaadáshoz, a november 20-i világméretű szentségimádáshoz. 100 ország közel 5000 helyszíne csatlakozott Krisztus király ünnepének előestéjén megrendezett szentségimádáshoz. A római magyar közösség tagjai a Szent István Ház kápolnijában tudtak a szentségimádásba bekapcsolódni.

Kovács Zoltán atya és Lőw Gergely atya **felölt katekézist** tart az érdeklődők számára a Pápai Magyar Intézetben (Via Giulia,1.) szerda esténként 19.00 órától.

Jelentkezni Kovács Zoltán atyánál (kovacs725@gmail.com) vagy Lőw Gergely atyánál (gergolow@gmail.com) lehetséges.

Az olaszországi magyar katolikus közösségek világi munkatársai találkoztak Rómában

Október 29. és 31. között rendezték meg a magyar katolikus közösségek világi munkatársainak találkozóját, amely immár évről évre megismétlődő hagyománnyá vált.

Németh Norbert olaszországi magyar főlelkész meghívására eljöttek a lorétói, milánói, bolognai, pádovai, velencei, cataniai, palermói és római közösségek koordinátorai. A találkozó – amelynek a megújult Szent István Ház adott otthont – szentmisével kezdődött, a Ház kápolnijában. Ezt követően a munkatársak beszámoltak az elmúlt lelkipásztori évről, hogyan élték meg a pandémia okozta nehézségeket, amely bizony rányomta a bélyegét a mögöttünk hagyott időszakra. Sok magyar nyelvű szentmisét el kellett halasztani és a tervezett firenzei zárandoklat sem valósult meg. A találkozáson péntek este részt vett Habsburg-Lotharingiai Eduárd, Magyarország Szentszéki nagykövete, aki beszédében kiemelte az olaszországi magyar katolikus közösségeknek a fontos szerepét, főként a világi munkatársakét, akiknek nélkülözhetetlen szerepe van abban, hogy a szentmisék híre eljusson a hívekhez és ezek megszervezésében.

Másnap, szombaton a reggeli dicséretet követően Szentmártoni Mihály jezsuita atya tartott katekézist a helyes egyházképről, az igehirdetés új útjairól, a „kerügma” hitébresztő erejéről. A katekézist szentmise követte, majd Németh Norbert számolt be az utolsó egy év tapasztalatairól. 15 hónappal ezelőtt vette át a magyarok lelkipásztori szolgálatát Olaszországban. A főlelkésznek sikerült valamennyi olaszországi magyar közösséget meglátogatnia, bár ebben a pandémia nagyon hátráltatta.

Elmondta, hogy a lelkipásztori szolgálatában segítségére voltak és lesznek a Pápai Magyar Intézetben tanuló atyák, mivel őket is szeretné mind jobban bevonni az olaszországi magyar misszió munkájába. A munkatársakkal újratervelték az éves zárandoklatot Firenzébe, ami sajnos a tavalyi évben meghiúsult.

Délután Genazzanóba zárandokoltak, ahol az ágostonrendi templomban látható a „Jó Tanács Anyja” kegykép. Meglátogatták a búcsújáróhelyen a Boldog Stefano Bellesini kápolnát is, amelynek monumentális üvegfa Prokop Péter pap-festő egyik legjelentősebb munkája. Itt imádkozták az esti dicséretet, gondolván a közösség azon tagjaira, akik már nincsenek közöttük.

Vasárnap Terdik Sebestyén közreműködésével megismerkedhettek a római Szent István körtemplom történetével, freskóival. 11 órától a római magyar katolikus közösség szokásos hó végi szentmiséjén vettek részt, amelyet Németh Norbert celebrált. Homíliájában a szeretetről elmélkedett. A hangsúly nem is azon van, hogy szeresd felebarátodat, hanem hogy egészen. Önmagunk szeretete is a parancs része. Arra teremtettünk, hogy szeressünk és hogy szeretve legyünk. A találkozót a Külföldi Magyar Lelekipásztori Szolgálat anyagi támogatása tette lehetővé.

Magyar nyelvű szentmisék Olaszországban

December 5. 11.00 – Bologna (Chiesa di San Biagio, Via della Resistenza, 1/9.)

December 5. 12.00 – Firenze (Piarista nővérek kápolnája, Via Faenza, 62.) Terveink szerint **a szentmisét Firenzében ez alkalommal Excellenciás Kovács Gergely gyulafehérvári érsek úr celebrálja**, aki hét éven keresztül szolgálta ezt a magyar közösséget. Bízunk abban, hogy ez alkalommal a járványügyi helyzet is lehetővé teszi Érsek úr firenzei látogatását.

December 5. 16.00 – Milánó (Istituto di Sant’Ambrogio, Via Copernico, 9.)

December 26. 16.00 Róma Szt István körtemplomban. **Figyelem!** Ez a szentmise lesz a római hó végi mise!

Rómában minden kedden 8 órakor magyar nyelvű szentmisét ünneplünk a Szent Péter Bazilika Magyarok Nagyasszonya Kápolnijában. Várunk mindenkit szeretettel!

A római Szent István Ház eseményei

Folytatódik a **magyar táncház**, a következő alkalom november 29-én, hétfőn este 18.00-19.30 óráig kerül megrendezésre.

A **Morzsa kocsma**, a magyar illetve **magyarul beszélők következő baráti találkozója** december 11-én szombaton lesz, ahová minden kedves érdeklődőt várunk. A rendezvény rendkívüli jellegét a népzenezekből álló **Fajkus Band**, illetve a **győri Cifra Műhely Egyesület** adja, akik elő-Luca napi vigassággal várják közösségünk gyermek és felnőtt tagjait.

A részletes programról a magyarklub.roma@gmail.com email címen érdeklődhetnek.